№ 136. Piątek 16. Czerwca 1865. Rok wydania 55.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

# GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

## Część urzędowa.

Na rzecz gr. kat. seminaryum nauczycielskiego we Lwowie zapewniono następujące datki: Gminy miejskie Sambora i Staregomiasta datki jednorazowe po 50 zł., gminy izraelickie Sambora i Drohobyczy po wieczne czasy każda po 20 zł. rocznie, gr. kt. katecheta przy szkole głównej w Drohobyczu ksiądz Leon Krasicki datek jednorazowy w kwocie 5 zł., nieznajomy dobroczyńca 10 zł. walut. austr.

Okazaną temi ofiarami pożyteczną dla ogółu dążność ku podniesieniu szkół ludowych podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 6. czerwca 1865.

Gmina Buchowiec w obwodzie przemyskim celem zaprowadzenia u siebie uregulowanej nauki szkolnej, zobowiązała się po wieczne czasy wystawić budynek szkolny z pomieszkaniem dla nauczyciela i utrzymywać go zawsze w dobrym stanie, starać się o utrzymanie szkoły w ochędóstwie, na opał szkoły zakupować drzewo za 12 zł. rocznie i zwozić, nareszcie każdoczesnemu nauczycielowi, który oraz ma pełnić służbę diaka i za to pobierać zwykłe do tej funkcyi przywiązane dochody, płacić rocznie po 105 zł. w. a.

Okazaną temi ofiarami pożyteczną dla ogółu dążność ku poparciu oświaty ludu, podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 9. czerwca 1865.

*(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)*

*(Pismo odręczne Najjaśn. Pana do hr. Zichy.)* *Gazeta wiedeńska* zamieściła następujące pismo odręczne Najjaśn. Pana:

Kochany hrabio Zichy! Gdy ustały pożałowania godne stosunki, które Mię w duchu postanowienia Mojego z dnia 15. maja 1861 r. i odręcznego pisma Mojego z dnia 5. listopada 1861 r. skłoniły do czasowego ograniczenia prawnych atrybucyj rady Mojej namiestniczej węgierskiej, oraz do przekazania przestępstw przeciwko porządkowi publicznemu i bezpieczeństwu osób i własności sądom wojskowym w królestwie Mojem węgierskiem, tudzież do rozszerzenia działalności tychże sądów na c. k. urzędników i sług cywilnych i na straż finansową, gdy teraz sądzę, iż z pewnością oczekiwać mogę, że knowania ku przywróceniu owych stosunków rozbiją się o rozsądek wiernej ludności królestwa Mojego węgierskiego i o czujność władz, przeto spowodowany jestem do przywrócenia w całej rozciągłości atrybucyj rady Mojej namiestniczej węgierskiej, wyż powołanem pismem mojem odręcznem czasowo ograniczonych, do zniesienia od dnia 1. lipca obecnej nadzwyczajnej działalności sądów wojskowych, w Węgrzech wyżpowołanem postanowieniem Mojem ustanowionych, i do przekazania spraw, które im do osądzenia przydzielone zostały, sądom cywilnym, które to sądy cywilne w sądzeniu przestępstw drukowych postępować mają wedle instrukcyi, jako dodatek do regulaminu drukowego z dnia 27. maja 1852 roku w królestwie Mojem węgierskiem prawnie obowiązującego, w ślad projektu tu dołączonego, wydać się mającej, której to instrukcyi niniejszem zatwierdzenie Moje udzielam.

Polecam zarazem Mojemu ministrowi wojny, ażeby polecił właściwym sądom wojennym, izby śledztwa w ślad postanowienia Mojego z dnia 15. maja 1861 r. i odręcznego pisma Mojego z dnia 5. listopada 1861 przeciwko osobom cywilnym i straży finansowej rozpoczęte, do terminu wyżoznaczonego ile możności skończyły, sprawy zaś nie załatwione tabuli sądowej Mej królewskiej w Peszcie przesłały, która według natury spraw bądź sama je załatwi, bądź takowe przeszle właściwym instancyom sądowym do załatwienia, według przepisów kompetecyjnych, powszechnie obowiązujących.

Do załatwiania obowiązków dyrektoratu causarum regalium, od których wyłączone są, jak się rozumie samo przez się, wszelkie sprawy kameralne i cywilne, zatwierdzam obsadzenie posad projektowanych według budżetu na rok 1865, i polecam Mojej nadwornej węgierskiej kancelaryi zarządzenie tego, co z rzeczy wypada względem obsadzenia posad w mowie będących.

W końcu zezwalam, ażeby tak zwane sprawy tabularne, (sprawy, w których tabula królestwa stanowić ma w pierwszej instancyi) sądzone były w Mojej królewskiej tabuli sądowej w duchu reskryptu Mojego z dnia 13. czerwca 1864 roku, w senacie złożonym z ośmiu sędziów i jednego prezydującego.

Buda, 8. czerwca 1865 r.

*Franciszek Józef*, m. p."

## Część nieurzędowa.

*Lwów, 16. czerwca.*

Na przedwczorajszem posiedzeniu *izby deputowanych* Rady państwa wniósł deputowany *Brinz* interpelacyę do Jego Excelencyi ministra spraw zagranicznych w sprawie szlezwicko-holsztyńskiej. Interpelant zapytuje, czy zwołanie stanów z r. 1854 zamiast z r. 1848 jest już nieodwołalnie uchwalone, a powtóre jak postąpi Austrya w sprawie zamierzonego oddalenia Księcia Augustenburgskiego z Księstw. Z porządku dziennego przypadło potem pierwsze odczytanie raportu komisyi Rady państwa do kontrolowania długów państwa. Izba uchwaliła odesłać ten raport do istniejącej na to komisyi. Drugim z kolei przedmiotem porządku dziennego był projekt ustawy względem *uwolnienia instytutów kredytowych od powszechnych postanowień o należytościach od spraw sądowych* i t. p. Izba przyjęła tę ustawę bez debaty podług wniosków wydziału. Potem przystąpiono do obrad nad wnioskiem *Bergera* względem objaśnienia §. 13. patentu z lutego, szczegóły tych rozpraw podamy w jutrzejszym numerze. W końcu przed samem zamknięciem posiedzenia przedłożył Jego Ex. minister finansów projekt ustawy względem dalszego poboru podwyższonych podatków, stempli i należytości na miesiące lipiec, sierpień i wrzesień. Minister proponował, ażeby sprawę tę uznano za naglącą i przydzielono wydziałowi finansowemu, co też uczyniła izba. Przyszłe posiedzenie naznaczono na piątek.

*W pruskiej* izbie deputowanych toczyły się 13. b. m. obrady nad wnioskiem rządowym względem *kosztów wojennych w Księstwach*. Deputowany *Wagener* przedłożył następujący wniosek: „Izba raczy zezwolić na użycie kosztów wojennych z zastrzeżeniem etatowego wykazania wydatków, a zarazem wyrazić nadzieję, że rząd będzie się starał ze zaspokojeniem pretendentów uzyskać Księstwa Nadelbiańskie dla Prus." Prezydent ministrów p. *Bismark* oświadczył: „Program izby deputowanych z roku przeszłego został wykonany z wyjątkiem ustanowienia Księcia Fryderyka VIII. To jednak możemy uczynić każdego dnia, jeźli Książę udowodni swoje prawa. Mimo to, zostało zalecenem odmówienie kosztów wojennych. Kraj ma prawo, dowiedzieć się o wyroku izby." Co do poprawki *Wagenera* mówił p. *Bismark*: „Byłoby dobrze, gdyby Księstwa zostały przyłączone do Prus, ale wniosek taki dałby się wykonać tylko z reprezentacya kraju, która przyzwala na środki. Chociażby anexya nie mogła nawet liczyć na powodzenie, miałaby ona przecież tę korzyść, że Prusy mogłyby postawić swoje żadania. W roku 1864 zjechałem się z dziedzicznym Księciem Augustenburgskim. Książę ten odrzucił nawet mierne żądania mówiąc: „Dlaczego przyszliście do Szleswiku, bez was bylibyśmy nierównie łatwiej dali sobie radę." Jeżli zatem odrzucono słuszne nasze żądania, to mamy teraz prawo żądać jeszcze więcej."

Na posiedzeniu *francuskiego* ciała prawodawczego z 12go b. m. toczyły się rozprawy o *budżecie spraw zagranicznych*. *Carnot* korzystał ze sposobności, by poruszyć znowu kwestyę polską, mówić przeciw Rosyi i ostrzegać przed jej planami na przyszłość. *J. Favre* przemawiał w sprawie dwóch Francuzów, z których jeden w Stambule a drugi w Rosyi doznają prześladowania, żądał więc ochrony i zadośćuczynienia dla nich. Minister stanu *Rouher* odpowiedział krótko, że rząd potrafi zawsze i wszędzie bronić prawa i godności swoich krajowców. Budżet spraw zagranicznych został przyjęty.

Mówią, że Jego Świątobliw. Papież zamierza w rocznicę swojej koronacyi *ułaskawić większą część więźniów politycznych*, którzy znajdują się w więzieniu w st. Michele. Nie będzie to jednakże taka amnestya jeneralna, jak w roku 1846.

Rząd *hiszpański* wydał równie jak francuski i angielski dekret, w którym oświadcza, że nie może dłużej uznawać skonfederowanych stanów południowych za stronę wojującą.

Od granicy rosyjskiej piszą do *Bothsch.* pod dniem 9. b. m.: Od śmierci Wielkiego Księcia słychać tu w naszych kołach politycznych, że gabinet rosyjski ma zająć odmienne stanowisko w kwestyi Księstw i że w skutek tego w Petersburgu skłaniają się teraz wydać dokumenta potrzebne do nadania prawnego znaczenia ustępstwu pretensyi rosyjskich na rzecz Wielkiego Księcia Oldenburgskiego, motywując zwrot rzeczony tem, że Rosya z powodu zaręczyn następcy tronu z Księżniczką duńską Dagmarą, nie miała powodu przyczyniać się w czemkolwiek do wzmocnienia pretensyi któregokolwiek kandydata; teraz zaś z śmiercią następcy tronu, powód ten odpadł, i Rosya która już raz chciała przelać swoje prawa na Księcia Oldenburgskiego, nie ma powodu odmawiać swego poparcia kandydatowi spokrewnionemu. Ten sąd o rzeczy mógł może być słusznym, dopóki chodziło o kandydaturę W. księcia Oldenburgskiego, bo w Petersburgu ze względów familijnych zapewne chętnie zgodzonoby się aby ten pretendent otrzymał Księstwa, ale

odkąd rozszerzyła się pogłoska, że Wielki Książę dla tego tylko chciałby posiadać wszystkie dokumenta popierające jego pretensye, aby następnie swoje prawa odprzedać Prusom — bezwątpienia inaczej zadecydowano w Petersburgu. Bo cóżby to była za korzyść dla Rosyi dopomagać panu Bismarkowi do powiększenia potęgi Prus? Nic w tem zaiste nie będzie dziwnego, jeźli usłyszymy wkrótce, że pan Bismark usiłuje wykazać gabinetowi petersburgskiemu te korzyści. Być może, że ten polityk będzie się starał używać w Petersburgu zwykłych swoich środków dyplomatycznych, ale te zapewne na nic się nie zdadzą.

*O proklamacyi Johnsona* nadeszły teraz bliższe szczegóły. Nadaje ona amnestyę i przywraca do praw własności, z wyjątkiem prawa posiadania niewolników. Osoby, które były zawikłane w powstaniu, przeciw którym na mocy ustaw o konfiskacie wytoczony został proces, muszą składać przysięgę, że będą posłusznemi rządowi i zastosują się do ustaw i proklamacyi wydanych w ciągu powstania względem oswobodzenia niewolników. Wykluczeni z amnestyi są: cywilni urzędnicy i polityczni ajenci Stanów południowych, osoby, które opuściły miejsce w kongresie lub posady w sądzie, w armii albo we flocie, ażeby brać udział w powstaniu; oficerowie wyższej rangi niż pułkownicy, oficerowie wyższej rangi niż porucznicy, elewi wojskowi szkoły nawigacyjnej w West-Point, wszyscy ci, którzy jeńców wojskowych unii traktowali inaczej niż jeńców wojennych, gubernatorowie powstańczych prowincyi, dezertery, którzy przyłączyli się do powstania, rozbójnicy morscy i łupieżcy u granic, osoby, które dobrowolnie brały udział w powstaniu, a których majątek przenosi 20.000 dolarów. Wszyscy ci wykluczeni, jeźli chcą otrzymać amnestyę, muszą osobno upraszać o nią prezydenta, który o ile względy państwa zezwolą na to, będzie udzielać przebaczenia.

II.

**Lwów**, 15. czerwca. W onegdajszym artykule wstępnym staraliśmy się wykazać, iż obawy komitetu towarzystwa gospodarczego galicyjskiego — jakoby Galicya nie była w stanie wytrzymać spółzawodnictwa ceny z produktami nadgranicznych prowincyj rosyjskich — zdaniem naszem, nie są dostatecznie uzasadnione. Dodać tu jeszcze musimy, iż większa część produktów rosyjskich do Galicyi wprowadzanych, w niej niej zostaje, lecz przechodzi tylko do innych prowincyj monarchii a nawet i zagranicę, jako przedmioty handlu transitowego. Wełna, łój, skóry, konopie, len z Rosyi przychodzące, przeznaczone są po największej części dla Austryi, Czech a w części i dla Szląska pruskiego. Gdyby więc na artykuły te wysokie cło wchodowe nałożono, zmieniłyby one drogę wywozu, zwróconoby je ku portom morskim, z nie małą szkodą dla handlu galicyjskiego. Nawet woły w tak znacznej ilości z Rosyi sprowadzane, wypasają się tylko na wywarach gorzelni galicyjskich, większa ich część idzie do Wiednia i stanowi jeden z głównych przedmiotów przewozu kolej galicyjskiej. Podobnież i zboże rosyjskie, po największej części nie zostaje w Galicyi lecz tylko przez nią przechodzi. Na targach zaś galicyjskich z zbożem krajowem konkurować już dla tego nie może, że zboże rosyjskie ponosić musi znaczne koszta transportu, zanim się na targi galicyjskie dostanie, te zaś koszta transportu istnem już są cłem protekcyjnem dla zboża galicyjskiego. Tylko w takim przypadku, gdyby w Galicyi był nieurodzaj i głód, a na Wołyniu i Podolu rosyjskiem obfitość i urodzaj, mogłoby zboże rosyjskie stanąć w konkurencyi z zbożem galicyjskiem w Galicyi samej. W takim zaś przypadku, szczęściem do nader rzadkich wydarzeń należącym, nie możnaby przecie zakazywać lub utrudniać wprowadzania zboża zagranicznego.

Teraz kilka jeszcze słów powiedzieć musimy o chwilowem nałożeniu wyższego cła, na produkta rosyjskie, przez komitet proponowanem, jako skutecznym *represyjnym* środku, a raczej o środku spowodować mogącym rząd rosyjski, do zniżenia cła wchodowego od wyrobów austryackich. Środek ten, zdaniem naszem, nie odniosłby pożądanego skutku. Chociażby i najwyższe cło wchodowe na produkta rosyjskie do Galicyi wprowadzane, nałożone było, to jednak rząd rosyjski nie odstąpiłby dla tego od systemu prohibicyi i zakazu, będących główną cechą polityki handlowej rosyjskiej. Rząd rosyjski w pojęciach swych ekonomiczno-politycznych nie wyszedł dotąd po za owe stadyum nauki gospodarstwa społecznego, w którem uważano za alfę i omegę wszelkiej polityki handlowej ten mylnik widoczny, że każde państwo samemu sobie we wszystkiem wystarczyć powinno. Postęp czasu, ułatwiona z ościennemi narodami komunikacya, — do czego koleje żelazne w Rosyi we wszystkich kierunkach budować się mające, silnie się przyczynią, — wpływ nareszcie coraz więcej rozszerzajacej się oświaty, wszystko to razem wzięte spowoduje kiedyś rząd rosyjski do zmodyfikowania obecnej taryfy ceł swoich, jako zabytku dawniejszego, dziś powszechnie już zaniechanego stanowiska ekonomicznego. Nie zawsze to Rosyja tak szczelnie przed wyrobami zagranicznemi, granice swoje zamykać będzie. Nałożenie zaś cła na wyroby z Rosyi do Galicyi sprowadzane, nie przyspieszyłoby ani na chwilę pożądanej zmiany w polityce handlowej rządu rosyjskiego, a ten tylko niezawodnyby skutek miało, iżby się handel produktami rosyjskiemi od Galicyi zupełnie odwrócił. W ogóle wszelkie cła wysokie, jako odwet użyte, szkodzą zawsze krajowi, któryby ich jako broń zaczepną lub odporną uważał. Jestto pewnik ekonomiczny, który doświadczenie w zupełności stwierdziło. Zdaniem więc naszem, nałożenie wysokiego cła wchodowego na produkta rosyjskie, rolnictwu galicyjskiemu żadnejby korzyści nie przyniosło, a handel naszej prowincyi na dotkliwe straty naraziłby musiało.

## Monarchia Austryacka.

**Kraków**, 13. czerwca. *(Z podróży Jego Exc. p. Namiestnika.) Krak. Ztg.* pisze: Według doniesień z Tarnowa Jego Exc. p. Namiestnik i komenderujący Galicyi fml. baron Paumgartten przybył tamże dn. 9. b. m. o godzinie 9. wieczorem w towarzystwie pana Pajączkowskiego, starosty obwodowego. Na granicy obwodu tarnowskiego w Zgłobicach oczekiwało na Jego Excelencyę 24 młodzieży wiejskiej konno, którzy otaczając powóz pana Namiestnika towarzyszyli Mu aż do Tarnowa. Przed zajazdem Krakowskim, gdzie Jego Excelencya wysiadł, zgromadziły się władze, c. k. wojsko, mnóstwo ludu i powitano Jego Excelencyę donośnemi okrzykami. Po przeglądzie wojska nastąpiło przedstawienie c. k. korpusu oficerów, najprzew. ks. Biskupa i duchowieństwa, wszystkich władz miejscowych, korporacyi nauczycielskiej i reprezentacyi miejskiej, starszych gminy izraelickiej i rabina, tudzież wielu wójtów gmin wiejskich, którzy przedkładali Jego Excelencyi swoje prośby. Podczas wieczerzy muzyka pułku ułanów hr. Civalart wyprawiła Jego Excelencyi serenadę. Nazajutrz o godzinie 8. zrana p. Namiestnik zwiedzał kościół katedralny, gdzie u drzwi powitał Jego Excel. ks. infułat z proboszczem katedralnym, szkołę żeńską, gdzie każda klasa witała pana Namiestnika hymnem ludu, szkołę główną gdzie oglądał pisma i rysunki uczniów, wypytując nauczycieli o postępy tychże, poczem wyraził im swoje zadowolenie. Następnie Jego Excelencya zwiedzał c. k. władzę obwodową i wglądał w jej sprawy, sąd obwodowy, więzienia, powiatową dyrekcyę finansową, magazyny wojskowe, szpitale powszechny i izraelicki, koszary piechoty, urząd powiatowy, gimnazyum wyższe, dom sierót dziewcząt, stajnie konnicy i szkołę jazdy konnej, nareszcie magistrat. Jego Excelencya odwiedził także x. Biskupa, gdzie przedstawiano Mu całą kapitułę. Po śniadaniu o godzinie $2^{1}/_{2}$ Jego Excelencya opuścił Tarnów żegnany okrzykami ludności i udał się na Pilzno, Dembicę i Ropczyce do Góry Ropczyckiej, gdzie przenocował w zamku c. k. tajnego radzcy hrabiego Kazimierza Starzeńskiego. W pomienionych miasteczkach Jego Excelencya był przyjmowany przez władze i ludność licznie zebraną, w Pilźnie nadto przez zakon OO. Karmelitów z prowincyałem na czele. Jego Excelencya, po przedstawieniu władz i c. k. korpusu oficerów w Pilźnie zwiedzał urząd powiatowy, podobnież w Ropczycach gdzie równie jak w Górze Ropczyckiej oglądał także stajnie konnicy. Do Góry Ropczyckiej Jego Excelencya przybył o godz. 9. wieczorem i był powitany przez starostę obwodu rzeszowskiego pana Pluschka, tudzież pułkownika hr. Wallis.

△ **Wiedeń**, 13. czerwca. *(Nowa pożyczka austryacka.)* Minister skarbu wniósł na czwartkowem posiedzeniu izby deputowanych prawo względem udzielenia kredytu w wysokości 116 mili. Suma ta, chociaż znaczna, nie jest jednak wcale zastraszająca, bo największa jej część przeznaczona jest na konwersyę długu, nie zaś na zaciągnienie długu nowego. Żądany kredyt rozkłada się na dwie części, i służy do opłacenia długu bankowego i do pokrycia potrzeb państwa w latach 1865 i 1866. Do pierwszej części należą $96^{1}/_{2}$ milionów, jako pokrycie długu na dobrach państwa opartego, a raczej wystaraniem się na drodze kredytu o sumy, które nie można chwilowo zrealizować ze sprzedaży dóbr; do drugiej części odnosi się pokrycie właściwego niedoboru w wysokości 20 milionów, a mianowicie 7 milionów do pokrycia niedoboru w roku 1864, a 10 milionów do pokrycie takowegoż niedoboru w latach 1865 i 1866, 3 miliony zaś jako subwencya dla dróg żelaznych. Spłata długu bankowego jest zatem najważniejszym momentem projektowanego prawa. Dotychczasowe doświadczenie co do postępu sprzedaży dóbr państwa pokazało, iż ze sprzedaży dóbr tych nie będzie można zrealizować sum bankowi spłacić się mających w terminach umową z r. 1863 oznaczonych, do końca roku 1866 rozłożonych, gdyż lata ubiegłe 1863 i 1864 z powodu nieurodzaju i stagnacyi w odbycie ziemiopłodów sprzedaży dóbr nie sprzyjały. Minister więc skarbu żąda uchwalenia kredytu, gwoli temu, ażeby się zastosować do statutu banku ze względu na przywrócenie wartości waluty, i ażeby nie był zmuszony do sprzedaży dóbr państwa za każdą cenę ze szkodą skarbu publicznego. Sądzimy, iż minister skarbu postępuje według zdrowej zasady, iż każdy towar lepiej spieniężyć można, jeżeli się go nie koniecznie sprzedać musi. Gdy zaś ani statutów banku zasuspendować ani też zmienić nie można, ani też na dobra skarbowe kupców siłą przyciągnąć nie można, przeto kredyt żądany, pomimo wszelkich usiłowań stronnictw, udzielony być musi.

Co zaś dotycze żądania sumy do pokrycia potrzeb państwa na dwa lata administracyjne 1865 i 1868 zważyć wypada, że wyniki czternastomiesięcznego peryodu administracyjnego z roku $18^{63}/_{64}$ były nader niekorzystne. Wpływy były mniejsze o 33 miliony poniżej preliminowanej sumy, wprawdzie i wydatki były mniejsze o 8 milionów. Zważywszy jednak, iż niedobór prawie 11 milionów powstał z powodu niedokonanej przedaży dóbr państwa, że w skutek tego wyznaczone spłaty bankowi w sumie 16 milionów nie mogły być uiszczone, wypada jako ostateczny rezultat, iż niedobór z podatków stałych i niestałych doszedł do 20 milionów, a wydatki zwiększyły się o 7 milionów. Zmniejszenie wpływów jest zaiste wypadkiem pożałowania godnym, ale nie przerażającym, zwłaszcza iż pochodzi z okoliczności przemijających, wyjątkowych. Nieurodzaj

na Węgrzech z jednej strony a wojna amerykańska z drugiej, sprowadziły kryzis dla rolnictwą i przemysłu trudną do przebycia. Wojna szleswicko-holsztyńska spowodowała wydatki nie preliminowane, tak iż z spółdziałania różnych zupełnie odmiennych sił niedobór znacznie wzrósł, za co minister skarbu odpowiedzialny być nie może, i zarzucić mu też nie można, jeżeli dla pokrycia potrzeb nieprzewidzianych użył środków na inne cele przeznaczone i środków tych tak użył, jak potrzeba wskazywała w danych okolicznościach. Położenie finansów państwa nie pogorszyło się więc tak znacznie, ani też mogło sprowadzić głębokiego wstrząśnienia giełdy. Gdyby ciężar spłat bankowych już był załatwiony, nieurodzaj i wojna nie wymagałyby tak wielkiego wytężenia sił. Że zaś z końcem 1866 roku ciężar ten załatwiony będzie, waluta się ustali, kryzis przemysłowa przeminie, a przez postęp nowej organizacyi administracyjnej zmniejszenie budżetu normalnego stanie się możliwem, przeto już w najbliższej przyszłości a mianowicie już w roku 1867, w którym, według zapewnienia ministra skarbu niedoboru nie będzie, spodziewać się można znacznego polepszenia sytuacyi finansowej i wszystkich stosunków, z czego nastąpi podniesienie wpływów z dróg żelaznych i zmniejszenie subwencyi, na której to drodze skończą się smutne i kredytowi państwa szkodliwe sprzeczki o wypłatę subwencyi i nastanie normalny stosunek między kolejami subwencyonowanemi a rządem. Zresztą zmniejszyła się już subwencya przy kolei zachodniej Elżbiety i już w roku bieżącym towarzystwo żeglugi parowej na Dunaju i kolej zachodnia czeska obejdą się bez pomocy rządowej.

**Wiedeń**, 14. czerwca. *(Nowiny dworu.)* *Najjaś. Pan* przepędził dzień wczorajszy w *Laxenburgu.* — Jutro niebędzie Jego Ces. Mość udzielać audyencyi z powodu święta Bożego Ciała, aż dopiero w piątek. — Jutro po południu będzie u Arcyksiężny Zofii w Schönbrunnie uczta familijna. Arcyksiążę *Franciszek Karol* i Arcyksiężna *Zofia* udadzą się z końcem tego miesiąca do Salzburga, a ztamtąd do Ischlu, gdzie o tym samym czasie uda się także Najjaś. Pan dla odwiedzenia Cesarzowej i dzieci cesarskich.

*(Ratyfikacye traktatu handlowego)* między Austryą i związkiem celnym zostały już wymieniane. Co do traktatu handlowego z Szwajcaryą oświadczyła Austrya, że nie może jeszcze teraz postawić Szwajcaryi na równi z najbardziej uwzględnionemi narodami pod względem nowej taryfy celnej.

*(Sprawy parlamentarne.)* Wydział finansowy do budżetu na rok 1866, ukończył swoje prace na posiedzeniu w d. 12. b. m. i oczekuje tylko uchwały izby panów względem budżetu na rok 1865, i sankcyi tegoż aby gotowy budżet na rok 1866 przedłożyć izbie.

Wydział obrał d. 13. b. m. Dra Tascheka jeneralnym sprawozdawcą z całego budżetu. Wydział finansowy do budżetu na rok 1865 uchwalił przekazać tytuły przedłożonego zamknięcia rachunków za rok 1862 tym referentom, którzy się w tym roku zajmowali temi tytułami. Za nieobecnych inni członkowie wydziału obejmą sprawozdanie.

*(Posiedzenie izby deputowanych z d. 13. czerwca.)*

Z porządku dziennego przypadło najprzód pierwsze odczytanie wniosku rządowego względem *kolei żelaznej z Koszyc do Oderberga* z koleją uboczną do Preszowa.

Na wniosek *Demla* uchwala izba wybrać do wstępnego obradowania nad tym wnioskiem wydział z grona izby o 12stu członkach. Wybrani zostali deputowani: Stummer, Steffens, Pankratz, Bethmann, Alduleanu, Demel, Binder, Riese, Wratislaw, Hubicki, Schlegel i Rechbauer.

Potem przystąpiono do obrad nad projektem ustawy względem *tymczasowych zmian powszechnej austryackiej taryfy celnej.* Odnośne postanowienia taryfowe przyjęła izba na wiosek *Steffensa en bloc* jak również sam projekt ustawy bez debaty przy drugiem i trzeciem odczytaniu, poczem o godzinie 12¼ zamknięto posiedzenie, ponieważ porządek dzienny był już wyczerpany.

Przyszłe posiedzenie naznaczone zostało na dzień następny stawiając na porządku dziennym: obrady nad wnioskiem Dra. *Bergera* względem objaśnienia §. 13go i względem komisyi przyznanych podług §. 13. instytutowi kredytowemu.

## Rosya.

*(Następca tronu.)* *Ueber Land u. M.* pisze: Teraźniejszy Następca tronu Wielki Książę Cesarzewicz Alexander Alexandrowicz, urodził się w dniu 26. lutego (10. marca) 1845 r. Wielki Książę jest praktycznego usposobienia, wielkiej energii i niezłomnej woli, a przytem wszystkiem nadzwyczaj ujmującej uprzejmości, bystrości sądu i dobrego serca. Nie będąc wielbicielem długich mów, wyraża się krótko i stanowczo; obok tego ocenia należycie znaczenie gruntownego wykształcenia, nie traci żadnej sposobności rozszerzenia sfery swych wiadomości, ustalenia sądu o wszystkiem, korzystając z wszelkiej nauki, bez zamiaru stania się uczonym. Jakkolwiek otaczający go świat małe zdaje się budzić w nim zajęcie, jednakowoż zwraca uwagę na wszystko i zna dokładnie swe otoczenie, a trafne i niespodziane jego uwagi o tem co widzi, świadczą o jego głębokiem duchowem życiu. Wielki Książę Alexander Alexandrowicz jest dzielnym jeźdźcem i doskonale znającym wszelkie ćwiczenia wojskowe, punktualnym i sumiennym w pełnieniu swych obowiązków. Kocha swą ojczyznę przedewszystkiem, a przy jego wrodzonem głębokiem uszanowaniu dla praw, kiedyś godnie odpowie, jak można oczekiwać, tak niespodzianie na niego przypadłemu powołaniu. W kierowaniu jego wykształceniem miał udział jenerał *Gogel*, obecny ambasador przy dworze sztutgardzkim, nadzwyczaj wykształcony i zdolny tajny radzca *Titow*, następnie rzeczywisty radzca stanu p. A. *Grim* i jenerał-adjutant, hrabia *Perowski*, który towarzyszył Wielkiemu Księciu w podróży do Nicei.

## Kronika.

(Stowarzyszenie urzędników.) Według doniesień z Stanisławowa przystąpiło tam do dnia 11go b. m. ogółem 82 urzędników do powszechnego stowarzyszenia urzędników monarchii austryackiej, i w tymże dniu odbyło się zgromadzenie jeneralne, na którem wybrano wydział miejscowy złożony z dziewięciu członków i czterech zastępców. Wybrani zostali: pp. radzca sądu obwodowego Hauser, dyrektor szkół Czapelski, inspektor podatkowy Kuhnen, radzca sądu obwodowego Mayer, dyrektor urzędów pomocniczych Sobota, komisarz powiatowej dyrekcyi finansowej Fuchs, poborca kasy zbiorowej Ebenberger, prezes sądu obwodowego Schenk, komisarz obwodowy Dörfl, oficyał prowiantowy Brandl, rewident rachunkowy Czechowski, zastępca prokuratora państwa Lidl i kontroler urzędu podatkowego Kropatschek.

(Nieszczęsny wypadek.) W Grabowcu, w powiecie Bohorodczańskim dziewięcioletni chłopiec, syn tamtejszego kmiecia, bawiąc się dnia 11go b. m. z innemi dziećmi na brzegu Bystrzycy, wpadł przypadkiem w wodę i utonął.

## Gospodarstwo, przemysł i handel.

Następujące ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w II. połowie z. m. były na targach w

| | Miejsce targu: | | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | Drohobyczu | | Samborze | | Komarnie | | Trembowli | | Tarnopolu | |
| | zł. | c. | zł. | c. | zł. | c. | zł. | c. | zł. | c. |
| | walnty austryackiej | | | | | | | | | |
| Mec pszenicy . . . . | 3 | 53 | 3 | 20 | 3 | . | 2 | 30 | 2 | 31 |
| „ żyta . . . . . . | 2 | 40 | 2 | 30 | 2 | 4 | 1 | 50 | 1 | 50 |
| „ jęczmienia . . . | 2 | 6 | 2 | 25 | 2 | . | 1 | 45 | 1 | 27 |
| „ owsa . . . . . . | 1 | 36 | 1 | 25 | 1 | 25 | 1 | 5 | . | 85 |
| „ hreczki . . . . . | 1 | 93 | . | . | 2 | 11 | 1 | 55 | 1 | 35 |
| „ kukurudzy . . . | 3 | 13 | . | . | . | . | . | . | . | . |
| „ kartofli . . . . . | 1 | 86 | . | . | 1 | 80 | . | 90 | . | 80 |
| Cetnar siana . . . . . | 1 | 60 | . | 90 | 1 | 20 | . | . | . | 40 |
| „ wełny . . . . | . | . | . | . | . | . | . | . | . | . |
| „ nasienia koniczu | . | . | . | . | . | . | . | . | . | . |
| Sąg drzewa twardego | 8 | . | 7 | 50 | 9 | . | . | . | 10 | 50 |
| „ „ miękkiego | 6 | . | 4 | 50 | 7 | 50 | . | . | 9 | . |
| Funt mięsa wołowego | . | 10 | . | 13 | . | 11 | . | 11 | . | 14 |
| Mas okowity . . . . | . | 55 | . | 38 | . | 60 | . | 50 | . | 48 |

**Wiedeń**, 12. czerwca. *(Targ na woły.)* Na naszym wczorajszym targu znajdowało się 1413 wołów węgier., 1149 galic. 190 krajowych. Z tych sprzedano na potrzebę miejscową 1586 sztuk, na prowincye 1146 sztuk i płacono za 1 sztukę ważącą od 500 do 640 ℔ 125 złr. do 162 złr., a za cetn. 23 złr. do 25 złr.

## Ostatnia poczta.

Berlin, 14. czerwca. *Prov. Corresp.* pisze: Najnowsza austryacka depesza przywiodła do skutku porozumienie względem najważniejszego punktu, i można zatem spodziewać się w najkrótszym czasie dalszego porozumienia i spólnych rozporządzeń względem rozpisania wyborów uzupełniających do zgromadzenia stanów w Księstwach. — Pruski syndykat koronny ukończy obrady swoje temi dniami, a sejm krajowy w tym tygodniu.

Altona, 14. czerwca. Rozporządzenie król. pruskiego prezydenta ministrów pana *Bismarka* z 10. b. m. oznajmia, że te okręta szleswicko-holsztyńskie, które otrzymają pozwolenie do zatknięcia bandery pruskiej, mają być w portach pruskich traktowane zarówno z okrętami pruskiemi.

Berna, 13. czerwca. Rząd holenderski zaproponował radzie federacyjnej układy względem zawarcia traktatu przyjaźni i handlu.

Nowy York, 3. czerwca. Liczna expedycya odeszła do Texas. — Przepisy paszportowe zostały zniesione. — Davis został przewieziony do Washingtonu. — Jenerał Sherman przybył do Nowego Yorku, ostrzegając w rozkazie pożegnawczym żołnierzów przed awanturniczemi wyprawami, i wzywając ich, ażeby powrócili do spokojnych zatrudnień.

### Przyjechali do Lwowa.

Dnia 14. czerwca.

Hotel George: PP. Hr. Dzieduszycki Jul., z Jarczowic. — Hr. Gołuchowski Stan., z Sipkowa. — Hartmann Fryd., z Szwajcaryi. — Morawski K.,

z Nahorzec. — Mysłowski Ant., z Koropca. — Radziejewski Edw., z Ditkowic — Sufczyński Stan., z Łańcuchowa.

Hotel europejski: Baroni Józef, c. k. oficer, z Słowity. — Contimir Jerzy, z Bofuschan. — Malczewski Stan., z Cześnik.

Hotel Langa: Br. Kapri Mich., z Scherboutz. — Kinsberg Osw., z Ustrzyk górnych. — Kinsberg Ulrich, c. k. podporucz., z Lugos.

Hotel angielski: Kamiński Jul., z Podola. — Copielers Tergonde Franciszek, z Łodzina.

Hotel Krakowski: Br. Poten Fr., z Łahodowa.

Pod tygrysa: Matkowski Ant., z Komorowczan.

Dnia 15. czerwca.

Hotel George: PP. Horodyski Tom., z Krogulca. — Olexiński Michał, z Sokala. — Pieńczykowski Józef, z Wybranówki.

Hotel Langa: Rinner Marc., c. k. radzca, z Wiednia. Wallner Jan, nadporucznik mołdawski, z Jas.

Hotel angielski: Br. Hinkeldey Karol, c. k. nadporucznik, z Rzeszowa. — Falkowski Wład., z Wytryłowa.

Hotel Kuhna: Korosteński Wład., z Bilicy wielkiej.

## Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 14. czerwca.

PP.: Hr. Wallis Oliwier, c. k. pułkownik, do Łańcuta. — Starzeński B., do Derewni. — Kunaszewski Wład., do Kutyszcz. — Lanery Henryk, do Prusinowa. — Michalewski Ant, do Buczacza. — Fezi F., do Wiednia. — Cieński Włodz., do Okna. — Maurocordato Ant., do Moldawy. — Zborowski Ignacy, c. k. prz. pow., do Wiednia.

Dnia 15. czerwca.

PP. Garuiss, c. k. major, do Wiednia. — Br. Brückmann Ludwik, do Monasterzec. — Br. Kapri Michał, do Wiednia. — Br. Poten Lud., do Łahodowa. — Dylewski Mar., do Rolowa. — Tetzloff Kaj., do Netreby. — Hulinka Teodor i Alex., do Chłopiatyna. — Lenkiewicz Bol., do Wiednia. — Strachoccy Roman i Józef, do Rudnik. — Urbański Rud., do Dobrosina. — Podrazza Ed., c. k. porucznik, do Przemyśla.

## TEATR.

*Dziś* (przedst. polskie): **„Żydzi"**, komedya w 4 aktach przez Józefa Korzeniowskiego. Pierwszy występ p. Marceliny Ekerowej.

Dnia 14. czerwca 1865 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujących pięć liczb:

**70. 8. 77. 38. 35.**

Przyszłe ciągnienia nastąpią dnia 24. czerwca i 5. lipca 1865 r.

## Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

*Dnia 14. i 15. czerwca 1865.*

| Pora | Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum. | Stopień ciepła według Reaum. | Stan powietrza wilgotnego | Kierunek i siła wiatru | | Stan atmosfery |
|---|---|---|---|---|---|---|
| 7. god. zrana | 324.37 | + 8.7 | | zachodni | sł. | deszcz |
| 2. god. po poł. | 323.65 | + 10 0 | | „ | „ | „ |
| 10. god. wiecz. | 324.40 | + 6.6 | | „ | „ | pochmurno |
| 7. god. zrana | 324 55 | + 5.0 | | północny | sł. | deszcz |
| 2. god. po poł. | 324 96 | + 8 8 | | zachodni | „ | „ |
| 10. god. wiecz. | 325.63 | + 8 2 | | „ | „ | „ |

## Kurs Lwowski.

Dnia 13. czerwca.

| | | gotówką zł. | gotówką c. | towarem zł. | towarem c. |
|---|---|---|---|---|---|
| Dukat holenderski | wal. austr. | 5 | 10½ | 5 | 14 |
| Dukat cesarski | „ „ | 5 | 13 | 5 | 16 |
| Półimperyał zł. rosyjski | „ „ | 8 | 82 | 8 | 94 |
| Rubel srebrny rosyjski | „ „ | 1 | 68 | 1 | 70½ |
| „ papierowy rosyjski | „ „ | 1 | 43 | 1 | 44 |
| Talar pruski | „ „ | 1 | 60 | 1 | 62 |
| Polski kurant i pięciozłotówka | „ „ | — | — | — | — |
| Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł. | bez kuponów | 69 | 53 | 70 | 19 |
| „ „ „ m. k. za 100 zł. | bez kuponów | 73 | 63 | 73 | 64 |
| Galicyjskie obligacye indemnizacyjne | bez kuponów | 72 | 88 | 73 | 55 |
| 5% Pożyczka narodowa | bez kuponów | 74 | 50 | 75 | 08 |
| Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika | bez kuponów | 200 | 50 | 203 | — |

## Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 13. czerwca.

| | złr. | kr. |
|---|---|---|
| 5% Metaliki | 69 | 45 |
| 5% pożyczka narodowa | 74 | 85 |
| Losy z 1860 roku | 90 | 80 |
| Akcye banku wiedeńskiego | 798 | — |
| „ „ kredytowego | 179 | — |
| Londyn, 10 funtów szterlingów | 108 | 80 |
| Srebro | 107 | — |
| Dukat pojedyńczy | 5 | 16½ |

## Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 13. czerwca.

**1. Dług publiczny.** (Za 100 zł.)

| A. Państwa. | pien. | towar. |
|---|---|---|
| W austr. wal. po 5% | 65 60 | 65 70 |
| „ „ bez kuponów zwrotny po 5% | 98.25 | 98.75 |
| Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5% | 74 75 | 74 90 |
| od kwiet. do paźd. po 5% | 74 75 | 74 90 |
| Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach | 80.— | 80.50 |
| Z r. 1851 ser. B. po 5% | —.— | —.— |
| Metaliki po 5% | 69.75 | 70 — |
| Metaliki z proc. od maja do listopada po 5% | 69.75 | 70 — |
| dtto. po 4½% | 62.— | 62 50 |
| dtto. „ 4% | 55.— | 55 50 |
| dtto. „ 3% | 41.25 | 41.50 |
| dtto. „ 2½% | 35.— | 37.— |
| dtto. „ 1% | 14.10 | 14.25 |
| Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy | 145.50 | 146.— |
| Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów | 141 75 | 142 25 |
| Przez. do wyl. z r. 1854 | 86 — | 86 50 |
| Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł. | 91.20 | 91.30 |
| Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł. | 95.— | 95.25 |
| Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zlr. | 83 — | 83.10 |
| Renty Como po 42 lir. aust. | 18.— | 18.25 |
| Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5% | 66.50 | 67.50 |
| „ 4½% | 61.50 | 62.— |
| „ 4% | 55 — | 55.50 |
| „ 3½% | 48.— | 48.50 |
| Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3% | —.— | —.— |
| „ 2½% | 57.— | 58.— |
| „ 2¼% | 51.— | 52.— |
| „ 2% | 47.50 | 48.— |
| „ 1¾% | 40.— | 40.50 |
| dtto. z procent. za granicą „ 5% | 71.50 | 72.— |
| „ 4½% | 67.25 | 67.75 |
| „ 4% | 60.— | 60.50 |

| B. Krajów koronnych. (Obligacye indemn. % za 100 zł.) | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Niższej Austryi | 88 — | 89. |
| Wyż. Aust. | 86 50 | 87 50 |
| Salcburg | 91.— | 92.— |
| Czech | 91 75 | 92.25 |
| Morawii | —.— | 86.— |
| Szląska | 88.— | 89.— |
| Styryi | 87.— | 88.— |
| Tyrolu | —.— | —.— |

| Obl. ind. po 5proc. za 100 zł. | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Kar., Krainy i Wyb. | 88.50 | 92.— |
| Węgier | 73 75 | 74.50 |
| Banatu Tem. | 72.— | 72.50 |
| Kroacyi i Slawonii | 74.— | 75.— |
| Galicyi | 73.— | 74 — |
| Siedmiogrodu | 70.50 | 71 15 |
| Bukowina | 70.50 | 71.15 |
| Z klauzulą wyios. w r. 1867 | 71.— | 71.25 |
| Banat Temesz. | 69 80 | 70.20 |
| Lomb. wen. poż. z r. 1859 | 93. — | 94.— |
| Dług Tyrolu po 5% | —.— | —.— |
| „ 4% | 57.— | 57.50 |
| „ 3½% | —.— | —.— |
| Dług Salcburga „ 3% | 57.— | 57.50 |
| „ 2½% | —.— | —.— |
| Dług Krainy „ 2% | 28.25 | 28.75 |
| „ 1¾% | —.— | —.— |

**2. Stan oblig. domestykaln.**

| | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Po 3% za 100 zł. | 22.50 | 23 50 |
| „ 2½% „ 100 „ | 17.— | 19 — |
| „ 2¼% „ 100 „ | 16.50 | 18.50 |
| „ 2% „ 100 „ | 15.50 | 17.— |
| „ 1¾% „ 100 „ | 12.50 | 14.50 |

**3. Akcye.** (Za sztukę.)

| | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Banku narodowego | 800.— | 802.— |
| Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a. | 179.90 | 180.10 |
| Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł. | 590.— | 592.— |
| Banku anglo-austryackiego na 200 zlr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30% | 76.— | 76.50 |
| Półn. kol. po 1000 zł. m. k. | 1689.— | 1691.— |
| Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr. | 181.30 | 181.50 |
| Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. | 216 — | 218.— |
| Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw. | 132.50 | 133.— |
| Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw. | 201.75 | 202.— |
| Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 35% | 59 50 | 60.— |
| Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a. | 164.75 | 165.25 |
| Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k. | 120 — | 120 50 |
| Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty | 147 — | 147.— |
| Kol. Freszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k. | —.— | —.— |
| dtto II. emis. po 200zł. m. k. | —.— | —.— |
| Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k. | 700 — | 705.— |
| Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k. | 256.— | 260.— |
| Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw. | 190.— | 195 — |
| Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a. | 142.50 | 143 50 |
| Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. | 478.— | 479.— |
| Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k. | 230.— | 231.— |
| Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a. | 370 — | 380.— |
| Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a. | 255.— | 260.— |
| Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k. | 363.— | 366.— |

**4. Listy zastawne.** (za 100 zł.)

| | pien. | towar |
|---|---|---|
| Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5% | —.— | —.— |
| 10let. „ 1857 po 5% | 103.— | 103.25 |
| przeznaczone do los. po 5% | 93.30 | 93.50 |
| Banku narod. w w. a. na 12 m. 5% | —.— | —.— |
| przezn. do losowania po 5% | 88.80 | 89 — |
| Gal. Tow. kred. w w. a. po 4% | —.— | 70.— |
| Węgier. Towar. ziemskie po 5% | 81.25 | 81 75 |

**5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.**

| | pien. | towar |
|---|---|---|
| Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k. | 97.50 | 98 — |
| detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a. | 84.— | 85.25 |
| Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust. | 78.50 | 79.— |
| Tow. austr. kol. państwa po 500 fr. | 109.50 | 110.— |
| Kol. Lomb. wen. po 500 fr. | 104.75 | 105.— |
| Kol. półn. po 100 zł. m. k. | 92 — | 92.50 |
| Kol. półn. po 100 zł. w. a. | 87.50 | 88.— |
| Kol. Glogn. po 100 zł. m. k. | 79.— | 79.50 |
| Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł. | 88.25 | 88.75 |
| Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł. | 76.— | 77.— |
| Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł. | 95.— | 95 50 |

| | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k. | 95.50 | 96 50 |
| Lloyda za 100 zł | —.— | —.— |

**6. Losy.** (za sztukę.)

| | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a. | 125 — | 125.50 |
| Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k. | 84.— | 85.— |
| Poż. Trye. po 100 zł. m. k. | 107.— | 108.— |
| „ „ po 50 zł. m. k. | 48.75 | 49.25 |
| Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a. | 25.50 | 25 75 |
| Esterhazego po 40 zł. m. k. | 109.50 | 110.— |
| Salma „ 40 „ „ | 30.50 | 31.— |
| Palfiego „ 40 „ „ | 26.50 | 27.— |
| Clarego „ 40 „ „ | 26.50 | 27.— |
| St. Genois „ 40 „ „ | 26.50 | 27.— |
| Windischgrätza 20 zł. „ | 17.— | 17.50 |
| Waldsteina 20 „ | 19.— | 19 50 |
| Keglevicha 10 „ | 12.50 | 13 — |
| Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa | 12.25 | 12.50 |

**Weksle.**

(Na 3 miesiące.)

| | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Amsterdam za 100 zł. hol. | —.— | —.— |
| Augsburg za 100 zł. w. p. n. | 90.75 | 90.90 |
| Berlin za 100 tal. | —.— | —.— |
| Wrocław za 100 tal. | —.— | —.— |
| Frankfurt za 100 zł. w. p.-n. | 90.85 | 91 — |
| Genua za 100 lir. piem. | —.— | —.— |
| Hamburg za 100 M. B. | 80.70 | 80.80 |
| Lipsk za 100 tal. | —.— | —.— |
| Liwurna za 100 lir. tosk. | —.— | —.— |
| Londyn za 10 ft. szt. | 108.70 | 108.80 |
| Lugdun za 100 fr. | —.— | —.— |
| Medyolan za 100 lir. wł. | 43 — | 43.10 |
| Marsylia za 100 fr. | 43 10 | 43.20 |
| Paryż za 100 fr. | 43.25 | 43 30 |
| Praga za 100 zł. w. a. | —.— | —.— |
| Tryest za 100 zł. w. a. | —.— | —.— |
| Wenecya za 100zł. w. a. | —.— | —.— |

(31 dni po okazaniu.)

| | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Bukareszt za 100 piast. woł. | —.— | —.— |
| Konstantynopol za 100 piast. tur. | | —.— |

**Kurs złota.**

| | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Dukaty ces. men. | 5.16½ | 5.17½ |
| dtto. pełnej wagi | 5.16½ | 5.17½ |
| Korona | 14.80 | 14 85 |
| 20frankówka | 8 69 | 8.70 |
| Rosyjski imperyał | 8 90 | 8 95 |
| Talar związkowy | 1.60½ | 1.61 |
| Srebro | 106.75 | 107.25 |
| Kurs korony w c. k. kasach 13zł. 50 c. | | |

Odpowiedzialny Redaktor Adolf Mndyński.

*Z c. k. galic. drukarni rządowej.*